

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/184/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201331
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1017201331.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: Univ. prof. et doc. N. M. D., PhD., MPH, PhD., MHA, bytom v Bratislave, N. 7, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária - Dr. Robert Viček, so sídlom v Bratislave, Brnianska 19, proti žalovanému: Obec Miloslavov, so sídlom v Miloslavove č. 181, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1254/2017 zo dňa 1.6.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Obce Miloslavov č. 1254/2017 zo dňa 1.6.2017 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca má voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca dňa 13.4.2017 požiadal žalovaného o sprístupnenie informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.), a to o začatých a skončených stavebných konaniach riešených v zmysle územného rozhodnutia č. SÚ-1618/2012-2013/FL zo dňa 14.8.2013 vydaného Obcou Miloslavov pre lokality „RZ 19/II. etapa a RZ 18/I. etapa“ za obdobie od roku 2014 do dňa podania žiadosti, a sprístupnenie všetkých stavebných povolení a stanovísk v predmetnej veci adresovaných správnym orgánom alebo stavebníkom v zmysle predmetného územného rozhodnutia.

2. Žalovaný v zastúpení starostom obce ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 1254/2017 zo dňa 25.4.2017 v celom rozsahu nevyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie požadovanej informácie. Uviedol, že stavebné povolenie je svojou povahou individuálnym správnym aktom, žiadny zákon neukladá takéto akty zverejňovať a žiadateľ nepredložil žiaden súhlas dotknutých osôb s ich sprístupnením. Žalobcu poučil, že proti rozhodnutiu môže podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia (neuviedol miesto, kde možno odvolanie podať).

3. Starosta Obce Miloslavov rozhodnutím č. 1254/2017 zo dňa 1.6.2017 odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie č. 1254/2017 zo dňa 25.4.2017 potvrdil, pretože ho považuje za súladné s Ústavou SR, zákonom č. 211/2000 Z.z. aj zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len SP alebo Správny poriadok). Poučil ho o možnosti podania žaloby o jeho preskúmanie v lehote dvoch mesiacov na Krajský súd v Bratislave.

Poukázal na to, že účelom zákona č. 211/2000 Z.z. nemôže byť šikanóznym výkonom práva voči povinnej osobe, ktorý je vedený úmyslom uviesť povinnú osobu do zvlášť nepriaznivej situácie, ktorá nie je riadnym výkonom práva na informácie, ale snaha o okamžité prechodné zvýšenie personálnych a technických kapacít povinnej osoby za účelom vyhovievania požiadavke žiadateľa. V tej súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/190/2008 zo dňa 27.5.2009, sp. zn. 8Sži/2/2010, sp. zn. 7Sži/40/2014 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 184/2003 zo dňa 1.10.2003.

Plná informačná povinnosť je namiesto buď vtedy, keď ide o subjekt, ktorý hospodári s verejnými financiami, resp. nakladá s majetkom štátu alebo obcí alebo vtedy, ak ide o subjekt, ktorý bol kreovaný zákonom alebo na základe zákona, ktorý patrí do oblasti verejného práva. Obec nie je povinná získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať, ba dokonca spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú a ani to, aby povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie.

Podľa jeho názoru by na základe žiadosti žalobcu dochádzalo k vytvoreniu novej informácie. Princíp prístupu k informácii znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré na úrade „ležia“ a s ktorými úrad pracuje; informáciou sa rozumie to, čo na úrade v okamihu pýtania je alebo má byť k dispozícii, no o túto informáciu nejde.

II. Žaloba

4. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1254/2017 zo dňa 1.6.2017, jeho zrušenia, vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a nariadenia žalovanému sprístupňovať požadované informácie.

5. Nesúhlasil so žalovaným, že jeho žiadosť má šikanóznym charakter a že ho má uviesť do zvlášť nepriaznivej situácie. Samotná prax žalovaného v stavebných konaniach je taká, že väčšinu vydaných rozhodnutí o povolení stavby zverejňuje verejnou vyhláškou. Z uvedeného dôvodu je povinný sprístupniť už zverejnenú verejnú vyhlášku podľa § 7 zákona č. 211/2000 Z.z. Ak by rozhodnutia nezverejňoval verejnou vyhláškou, poukázal na § 66 ods. 4 písm. j/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.), v zmysle ktorého sa v záväznej časti stavebného povolenia určujú požiadavky na označenie stavby na stavenisku. Ak tieto informácie môžu byť zverejnené pri označení stavby na stavenisku, nie je žiaden právny dôvod, aby žalovaný tieto informácie nesprístupnil po zanonymizovaní osobných údajov dotknutých osôb podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z.

6. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 2S/32/2014 zo dňa 3.6.2015 vyhovel jeho žalobe a rozhodnutie žalovaného zrušil, žalovaný napriek tomu začal vydávať stavebné povolenia. Žalovaný si je vedomý, že akékoľvek vydanie stavebných povolení bude smerovať proti nemu a usvedčí ho v konaní na krajskom súde vo veci vydania odkladného účinku správnej žaloby. Preto žalovaný cielene, tendenčne a úmyselne robí obštrukcie, aby žalobca nemohol dodať dôkazné prostriedky krajskému súdu.

7. Podľa jeho názoru má žalovaný k dispozícii všetky požadované informácie vzhľadom na jeho rozhodovaciu činnosť a nemusí vytvárať nové. Žalovaným citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR sa na vec nevzťahujú, pretože ide o skutkovo odlišné prípady.

8. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a aj to, že prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie vydal ten istý subjekt, čo zákon neumožňuje. Podľa jeho názoru obe rozhodnutia obsahujú nesprávne poučenia o opravnom prostriedku.

III. Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V plnom rozsahu sa pridržiaval dôvodov napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že nie je právom žiadateľa dostávať informácie podľa jeho predstáv a očakávaní. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktoré je povinná na žiadosť poskytnúť. Rozširujúci výklad, podľa ktorého by povinná osoba musela spracovať údaje do inej formy (napríklad výmaz mien a rodných čísel), akú má k dispozícii, by žiadosť o poskytnutie informácií v skutočnosti zmenil na pokyn nadriadeného, čo nebolo a nie je účelom zákona č. 211/2000 Z.z. Marila by sa tým výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

10. Je nevyhnutné, aby právo na informácie bolo uplatňované účelne (nie účelovo) a efektívne, a to nielen vo vzťahu k povinným osobám, ale aj vo vzťahu k súdu. V opačnom prípade ide zo strany žiadateľov o zneužívanie práva, kedy je toto právo zámienkou pre formalistické a bezúčelné spory. Vzhľadom na povahu požadovaných informácií ako individuálnych správnych aktov obsahujú aj osobné údaje dotknutých účastníkov, ktoré sa bez ich súhlasu nesprístupňujú.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

IV. Verejné vyhlásenie rozsudku

12. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení zákona č. 88/2017 Z.z. (ďalej len SSP) rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobca výslovne v žalobe nežiadal o nariadenie pojednávania a ani žalovaný nepožiadala o nariadenie pojednávania vo veci.

13. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESĽP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESĽP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákonov č. 211/2000 Z.z., č. 122/2013 Z.z. a Správneho poriadku, preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESĽP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

V. Relevantné právne predpisy

14. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

16. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii (ods. 1). Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje (ods. 3).

17. Podľa § 9 zákona č. 211/2000 Z.z. informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté (ods. 1). Informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba (ods. 2). Povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom o fyzickej osobe, ktorá je verejným funkcionárom, poslancom obecného zastupiteľstva, predstaveným v štátnej službe, odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky, vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán

verejnej moci, nadriadeným v služobnom pomere alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov. Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu (a) titul, (b) meno, (c) priezvisko, (d) funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie, (e) pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti, (f) miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva, (g) mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu (ods. 3). Osobné údaje osoby, ktorá je nadriadeným v služobnom pomere, povinná osoba sprístupní v rozsahu a na účel podľa odseku 3, len ak sprístupnenie nie je v rozpore s povinnosťou mlčanlivosti podľa osobitných predpisov a zároveň sprístupnenie tejto informácie neohrozí bezpečnosť alebo obranu Slovenskej republiky, ochranu verejného poriadku alebo plnenie úloh týchto osôb alebo orgánov, v ktorých vykonávajú svoju činnosť; ustanovenie § 13 sa v tomto prípade nepoužije (ods. 4).

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z.z. povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

19. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

20. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. k povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje vtreť deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

21. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

22. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

23. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. tento zákon sa vzťahuje na každého, kto spracúva osobné údaje, určuje účel a prostriedky spracúvania alebo poskytuje osobné údaje na spracúvanie.

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

26. Podľa § 4 ods. 3 písm. a/ zákona č. 122/2013 Z.z. na účely tohto zákona sa ďalej rozumie spracúvaním osobných údajov vykonávanie operácií alebo súboru operácií s osobnými údajmi, najmä ich získavanie, zhromažďovanie, šírenie, zaznamenávanie, usporadúvanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, preskupovanie, kombinovanie, premiestňovanie, využívanie, uchovávanie, blokovanie, likvidácia, ich cezhraničný prenos, poskytovanie, sprístupňovanie alebo zverejňovanie; niektorými operáciami s osobnými údajmi sa podľa prvej vety rozumie

1. poskytovaním osobných údajov odovzdávanie osobných údajov tretej strane, ktorá ich ďalej spracúva,

2. sprístupňovaním osobných údajov oznámenie osobných údajov alebo umožnenie prístupu k nim príjemcoví, ktorý ich ďalej nespracúva,
3. zverejňovaním osobných údajov publikovanie, uverejnenie alebo vystavenie osobných údajov na verejnosti prostredníctvom masovokomunikačných prostriedkov, verejne prístupných počítačových sietí, verejným vykonaním alebo vystavením diela, verejným vyhlásením, uvedením vo verejnom zozname, v registri alebo v operáte, ich umiestnením na úradnej tabuli alebo na inom verejne prístupnom mieste,
4. cezhraničným prenosom osobných údajov prenos osobných údajov mimo územia Slovenskej republiky a na územie Slovenskej republiky,
5. likvidáciou osobných údajov zrušenie osobných údajov rozložením, vymazaním alebo fyzickým zničením hmotných nosičov tak, aby sa z nich osobné údaje nedali reprodukovať,
6. blokováním osobných údajov dočasné alebo trvalé pozastavenie spracúvania osobných údajov, počas ktorého možno vykonávať len tie operácie s osobnými údajmi, ktoré sú nevyhnutné na splnenie povinnosti uloženéj týmto zákonom.

27. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 122/2013 Z.z. osobné údaje dotknutej osoby možno poskytnúť z informačného systému inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe len spolu s písomným dokladom o danom súhlase, ak tento zákon takýto súhlas vyžaduje; ten, kto osobné údaje takto poskytuje, môže písomný doklad o danom súhlase nahradiť písomným vyhlásením prevádzkovateľa o udelení súhlasu dotknutou osobou, ak prevádzkovateľ vie preukázať, že písomný súhlas dotknutej osoby bol daný.

VI. Posúdenie vecí správnym súdom

28. Predmetom preskúmania správnym súdom je rozhodnutie žalovaného - starostu Obce Miloslavov, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obce Miloslavov zastúpenej starostom obce o nevyhovení žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie o stavebných povoleniach nadväzujúcich na ním označené územné konanie.

29. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozhodnutia. Takisto poukázal na to, že v prvom aj druhom stupni rozhodol ten istý subjekt, čo považuje za neprijateľné.

30. Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou SR, Listou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne.

31. Právo na informácie podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR potrebuje konkretizáciu osobitným zákonom (na rozdiel od slobody prejavu, takisto zakotvenej v čl. 26 Ústavy SR, ktorá nemusí byť bližšie špecifikovaná osobitnými predpismi). Súčasťou režimu práva na informácie je výslovne uložená povinnosť orgánov verejnej moci zverejniť (sprístupniť) informácie, ktoré sa zaručujú prostredníctvom práva na informácie. Vo všeobecnosti platí, že štátne orgány zverejňujú všetky informácie, ktoré majú k dispozícii (§ 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.), až na výnimky určené zákonom (§ 11 zákona č. 211/2000 Z.z.). Informácie sa pritom sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje. Obmedzenie práva na informácie je dovolené pri splnení formálnych a materiálnych podmienok. Formálnou podmienkou je explicitná zákonná úprava takého obmedzenia; materiálnou podmienkou je požiadavka, aby obmedzenie slúžilo na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, verejného zdravia alebo mravnosti a nevyhnutnosť obmedzenia v demokratickej spoločnosti.

32. Ústavný súd SR v súvislosti s výkladom čl. 26 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8l.26'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Ústavy SR uviedol, že „právo na informácie zaručené v čl. 26 ústavy <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523C126'&ucin-k-dni='30.12.9999'> má tri zložky, a to vyhľadávanie, prijímanie a rozširovanie informácií. Ide o tri relatívne samostatné zložky práva na informácie. Vyhľadávanie informácií je vlastne zisťovanie, či v oblasti záujmu toho, kto informácie vyhľadáva, informácie vôbec existujú, aké a kde sa nachádzajú. Prijímanie informácií je získanie informácie do vlastnej dispozičnej sféry tak, aby mohla byť subjektom pre vlastnú potrebu, ako aj pre potrebu iných spracovaná. Získanie informácie sa môže uskutočňovať tak zmyslovými

orgánmi, ako aj rôznymi technickými prostriedkami, akými sú za súčasného stavu zvukové, obrazové, ako aj zvukovo-obrazové záznamy, ale aj akýmkoľvek iným spôsobom. Rozširovanie informácií je akýkoľvek spôsob odovzdania prijatej informácie ďalšiemu subjektu, resp. ďalším subjektom (mutatis mutandis I. ÚS 57/00). Ústava ponecháva v dispozičnej sfére každého oprávneného subjektu, aby sa rozhodol, ako právo prijímať, vyhľadávať a rozširovať informácie o verejných veciach uplatní, a či pritom využije technické zariadenia určené na vyhotovenie obrazového, zvukovoobrazového alebo zvukového záznamu (podobne aj II. ÚS 28/96 <aspi://module='JUD'&link='JUD30664SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Ústava SR prostredníctvom práva na informácie vytvára tri skupiny informácií. Prvú predstavujú informácie, ktoré štátne orgány a orgány územnej samosprávy musia predložiť oprávneným osobám. Druhú skupinu tvoria informácie, ktoré štátne orgány ani iné orgány verejnej moci nemusia predložiť oprávneným osobám, ale musia strpieť prístup k nim, ak oprávnené osoby uplatnia svoje právo na informácie. Tretiu skupinu informácií tvoria informácie, ktoré nemožno zverejniť, pretože ide o informácie podliehajúce úprave čl. 26 ods. 4 Ústavy SR <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523C126'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Ústava SR neobmedzuje právo na informácie z hľadiska predmetu tohto práva, teda neustanovuje pozitívny výpočet informácií, ktoré oprávnená osoba môže vyhľadávať, prijímať a rozširovať, ani neurčuje negatívny výpočet informácií, ktoré nemožno vyhľadávať, prijímať a rozširovať.“

33. Správny súd na prvom mieste považuje za potrebné poukázať na vecnú príslušnosť orgánu verejnej správy konajúceho v prvom stupni podľa zákona č. 211/2000 Z.z. na úrovni obcí.

34. Vo všeobecnosti platí, že obecný úrad je administratívnym orgánom obce, starostu a obecného zastupiteľstva, a nemá právnu subjektivitu. V zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov obecný úrad nevydáva rozhodnutia v konkrétnych veciach, len zabezpečuje ich písomné vyhotovenie a doručenie adresátom. Je potrebné mať na pamäti, že zákon č. 369/1990 Zb. je všeobecným právnym predpisom upravujúcim pôsobnosť obce a aj obecného úradu; zároveň existuje množstvo osobitných predpisov, ktoré zasahujú do právomoci obce, medzi ktoré nepochybne patrí aj zákon č. 211/2000 Z.z., keďže obec je tiež povinnou osobou podľa § 2 ods. 1 tohto zákona. Pri kolízii právnej úpravy vyplývajúcej zo všeobecného právneho predpisu (zákona č. 369/1990 Zb.) a z osobitného právneho predpisu (zákona č. 211/2000 Z.z.) sa uplatňuje princíp *lex specialis derogat legi generali*, t.j. osobitný predpis alebo jeho ustanovenie ruší všeobecný predpis alebo ustanovenie, a v takom prípade sa postupuje podľa ustanovení osobitného predpisu. Zákon č. 211/2000 Zb. v ustanovení § 19 ods. 2 predpokladá, že o žiadostiach o sprístupnenie informácií rozhoduje v prvom stupni obecný úrad ako vecne príslušný správny orgán. V predmetnej veci však v prvom stupni rozhodla Obec Miloslavov zastúpená starostom, teda vecne nepríslušným správnym orgánom, čo vedie ku konštatovaniu, že v prvom stupni bol vydaný paakt a hľadá sa naň, ako by nebol vydaný. V tejto procesnej situácii zákon č. 211/2000 Z.z. v § 18 ods. 3 predpokladá vznik fiktívneho rozhodnutia o nesprístupnení informácie. V druhom stupni o podanom odvolaní už rozhodoval funkčne príslušný orgán - starosta Obce Miloslavov podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.

35. Správny súd sa ďalej zaoberal spornou otázkou medzi účastníkmi, či bol žalovaný povinný sprístupniť individuálny správny akt, ktorý je výsledkom stavebného konania, a ak áno, či zanonymizovaním osobných údajov v rozhodnutí sa vytvára nová informácia, ktorú žalovaný nie je povinný spracovávať.

36. Zákon č. 211/2000 Z.z. obmedzuje prístup k informáciám z hľadiska rozhodovacej činnosti konkrétnych orgánov štátu len vo vzťahu k rozhodovacej činnosti súdov a prokuratúry podľa § 11 ods. 1 písm. d/; rozhodovacia činnosť orgánov verejnej správy (medzi ktoré patria aj obce) však do tohto režimu nezaraďuje. Správny súd preto dospel k záveru, že individuálne správne akty orgánov verejnej správy sa sprístupňujú podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. po zanonymizovaní osobných údajov tam uvedených osôb, keďže ide o informácie, ktoré má povinná osoba k dispozícii.

37. Medzi účastníkmi bolo sporné, aké údaje možno považovať za osobné údaje identifikujúce určitú fyzickú osobu a v nadväznosti na to aj obmedzenie práva na prístup k informáciám. Zákon č. 122/2013 Z.z. definuje osobné údaje pomerne všeobecne ako údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu. Podľa názoru správneho súdu údaje o mene a priezvisku stavebníkov, ako aj ich majetku (označenie stavby) uvedené v stavebnom povolení možno subsumovať pod pojem osobné údaje v zmysle zákona

č. 122/2013 Z.z., keďže na základe nich možno identifikovať konkrétnu osobu a jej osobnú, ekonomickú a sociálnu identitu. Judikatúra Najvyššieho súdu SR ani Ústavného súdu SR v tejto súvislosti nedospela k opačnému záveru. K tomu sa pridáva aj skutočnosť, že z katastrálneho portálu možno na základe takto zverejnenej informácie zistiť ďalšie osobné údaje fyzickej osoby, ktorými sú dátum narodenia, bydlisko, prípadne blízke osoby. Žalovaný preto správne identifikoval osobné údaje, ktoré mohol žalobcovi sprístupniť len so súhlasom dotknutých osôb alebo na základe osobitného predpisu podľa § 9 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.

38. Keďže ide o osobné údaje, resp. údaje o súkromí fyzickej osoby, vzťahuje sa na ne obmedzenie sprístupnenia informácií podľa § 9 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. V takých prípadoch môže povinná osoba sprístupniť informácie len vtedy, ak to upravuje osobitný zákon (t.j. zákon č. 50/1976 Zb. a č. 122/2013 Z.z.) alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Zákon č. 50/1976 Zb. neupravoval sprístupnenie stavebných povolení, preto ho v tomto kontexte nemožno aplikovať. Zákon č. 122/2013 Z.z. viaže sprístupnenie osobných údajov na súhlas dotknutej osoby (§ 12 ods. 2), rovnako tak zákon č. 211/2000 Z.z. v § 9 ods. 2. Z administratívneho spisu však nevyplýva, či žalovaný disponoval súhlasom dotknutých osôb so zverejnením ich osobných údajov, či žalobcu vyzval na predloženie týchto súhlasov alebo si ich sám vyžiadal. V tomto smere je zistenie skutkového stavu nedostatočné.

39. Zo žaloby vyplýva, že žalobca bol účastníkom územného konania, ktorého výsledkom je rozhodnutie č. SÚ-1618/2012-2013/FL zo dňa 14.8.2013, od ktorého žalobca odvíja sprístupnenie stavebných povolení. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s tým, či žalobca bol aj účastníkom týchto stavebných konaní, kedy by mal prístup k požadovaným individuálnym správnym aktom ako účastník konania podľa Správneho poriadku a zákona č. 50/1976 Zb. a nie ako žiadateľ podľa zákona č. 211/2000 Z.z. (Správny poriadok a zákon č. 50/1976 Zb. poskytujú účastníkom konania viac práv pri doručovaní rozhodnutí z administratívnych konaní ako zákon č. 211/2000 Z.z.). Záver žalovaného o nesprístupnení rozhodnutí žalobcovi je vzhľadom na uvedený nedostatok predčasný.

40. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci a vo veci rozhodol predčasne, čo bránilo riadnemu posúdeniu veci; ide o dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca sa domáhal zrušenia len druhostupňového rozhodnutia, preto správny súd nešiel nad rámec petitu správnej žaloby podľa § 191 ods. 3 SSP.

41. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu § 191 ods. 6 SSP). V ďalšom konaní v prvom stupni rozhodne vecne príslušný správny orgán (obecný úrad), zamiera sa na riadne zistenie skutkového stavu v intenciách tohto rozsudku (súhlas dotknutých osôb so zverejnením ich osobných údajov, zistenie, či žalobca bol účastníkom stavebných konaní, z ktorých sprístupnenia rozhodnutí sa domáha, a od toho sa odvíjajúci ďalší postup), svoje rozhodnutie náležite odôvodní v zmysle ustanovenia § 47 SP a uvedie, ako vec posúdil po právnej stránke.

42. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP, § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jeden mesiac od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).